

ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

“Μετάβαση σε τί; Οι επιπτώσεις της ιδιωτικοποίησης: Στην Ανατολική Ευρώπη, Στην Ευρωπαϊκή Ένωση Στα Βαλκάνια και παραπέρα”

Επιμέλεια:

Παναγιώτης Αλτάνης, Μέλος Οργανωτικής Επιτροπής του Συνεδρίου

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης (Δ.Π.Θ.) και η Μεταπτυχιακή Σχολή Κοινωνικής Εργασίας του Πανεπιστημίου του Boston College των Η.Π.Α. σε συνεργασία με το Σύνδεσμο Κοινωνικών Λειτουργών Ελλάδος (Σ.Κ.Λ.Ε.), διοργάνωσε Διεθνές Συνέδριο με το παραπάνω τίτλο, στην Κομοτηνή και την Αλεξανδρούπολη, από τις 26 Ιουνίου μέχρι 2 Ιουλίου 1995.

Η συνεργασία αυτή πραγματοποιήθηκε με πρωτοβουλία του Συνδέσμου Κοινωνικών Λειτουργών Ελλάδος, στα πλαίσια της προσπάθειας ενίσχυσης της ανάπτυξης του νεο-ιδρυθέντος Τμήματος Κοινωνικής Διοίκησης και Κοινωνικής Εργασίας του Δ.Π.Θ.

Το Συνέδριο αυτό είναι το τρίτο κατά σειρά που διοργανώνει το Πανεπιστήμιο του Boston College στην Ευρώπη με σχετική θεματολογία.

Το πρώτο έγινε το 1991, στη Βουδαπέστη/Ουγγαρία, με τίτλο: “Το Κράτος Πρόνοιας: Η μετάβαση από το κεντρικό σχεδιασμό στις προσεγγίσεις της ελεύθερης αγοράς”.

Το δεύτερο έγινε το 1993, στην Κρακοβία/Πολωνία, με τίτλο: “Ιδιωτικοποίηση και Κοινωνικοοικονομική πολιτική στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη”.

Στο Συνέδριο συμμετείχαν επιστήμονες από εικοσιπέντε χώρες και παρουσιάστηκαν εβδομήντα περίπου επιστημονικές εισηγήσεις.

ΓΕΝΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Από τις εργασίες του Συνεδρίου προέκυψε ότι η ιδιωτικοποίηση είναι ένα έντονο παγκόσμιο φαινόμενο με σημαντικές επιπτώσεις σε περισσότερες από 70 χώρες.

Παρ’ όλο που το φαινόμενο παίρνει διαφορετικές μορφές στις χώρες του “υπαρκτού σοσιαλισμού”, στη δύση και στις αναπτυσσόμενες χώρες, διαπιστώνεται ότι υπάρχουν κοινά στοιχεία: η έμφαση δίδεται στις

οικονομικές διαστάσεις της ιδιωτικοποίησης και πολύ λιγότερο στις κοινωνικές, πολιτικές και ανθρωπιστικές παραμέτρους.

Στις χώρες του πρώην “υπαρκτού σοσιαλισμού” η μέθοδος της ιδιωτικοποίησης που ακολουθείται και που συχνά αναφέρεται σαν “ηλεκτροσόκ” ή σαν “έκρηξη”, δηλαδή η ταχύτατη και άμεση μετάβαση από τον κεντρικό σχεδιασμό (Κρατικό μονοπώλιο) σε ελεύθερη αγορά, είχε οικονομικά ωφέλη, όπως ελάττωση του πληθωρισμού, νομισματική σταθεροποίηση και δημιουργία ελευθέρων τιμών που καθορίζουν την εξέλιξη της αγοράς. Συνοδεύτηκαν όμως από δραματικές κοινωνικές δυσλειτουργίες, όπως εμφάνιση και αύξηση της ανεργίας, αύξηση της εγκληματικότητας, μείωση των γεννήσεων, αύξηση των θανάτων, φαινόμενα ρατσισμού και μεγάλες ανισότητες σε εισόδημα, πλούτο και εκπαίδευση.

Αντίθετα, στις δυτικές χώρες όπου ο καπιταλισμός υφίσταται και εξελίσσεται από αιώνες και συνεπώς υποστηρίζεται από όλους τους βασικούς θεσμούς της ελεύθερης αγοράς, η ιδιωτικοποίηση χρησιμοποιείται κυρίως ως μέσο για αύξηση των κρατικών εσόδων μέσω πωλήσεων κρατικών επιχειρήσεων.

Παίρνει επίσης τη μορφή ιδιωτικοποίησης υπηρεσιών, όπως συμφωνία κρατικών οργανισμών με κερδοσκοπικές επιχειρήσεις (όπου οι τελευταίες αναλαμβάνουν την περίθαλψη των βαρέως ψυχικά ασθενών στην Πολιτεία της Μασσαχουσέτης των Η.Π.Α. με αποτελέσματα μάλλον αρνητικά ή την εκμετάλλευση της ανάγκης για φυλακές που αναδείχτηκε στις Η.Π.Α. σαν μεγάλη επικερδής επιχείρηση).

Πολλά από τα προβλήματα της ιδιωτικοποίησης οφείλονται στο γεγονός ότι το φαινόμενο συνδέεται με ευρύτερες προσπάθειες εκδημοκρατισμού, δημιουργίας αγοράς (marketization), εκσυγχρονισμού και παγκοσμιοποίησης. Ως παράδειγμα παρουσιάστηκε η πρώτη Σοβιετική Ένωση, που προσπαθεί ταυτόχρονα να εκδημοκρατιστεί, να δημιουργήσει αγορά κεφαλαίου και εργατικού δυναμικού και να αντικαταστήσει μη παραγωγικές μεγάλες κρατικές επιχειρήσεις, με πιο σύγχρονα και αποτελεσματικά μέσα παραγωγής και να είναι ανταγωνιστική στη διεθνή αγορά.

Αναπτυσσόμενες χώρες επίσης, προσπαθούν να σημειώσουν πρόοδο σε όλους αυτούς τους τομείς ταυτόχρονα.

Στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, για πρώτη φορά στην ιστορία της ανθρωπότητας, παρουσιάζεται το φαινόμενο της αυτόματης ριζικής κοινωνικής αλλαγής (από το σοσιαλισμό στον καπιταλισμό).

Συνεπώς δεν υπάρχουν πρότυπα, βιβλιογραφία, έρευνα και εμπειρία για να βοηθήσουν σ’ αυτή την αλλαγή, σ’ αντίθεση με την εμπειρία για την μετάβαση από την ελεύθερη αγορά στο σοσιαλισμό.

Η πρώτη φάση της μετάβασης στις Ανατολικές χώρες, δηλαδή την πενταετία 1990-1995, έγινε μάλλον χωρίς την απαραίτητη προετοιμασία και μελέτη όλων των διαστάσεων του φαινομένου, με αποτέλεσμα τα όποια δεν μπορούν ακόμη να αξιολογηθούν επιστημονικά με αντικειμενικό τρόπο, αφού αφορούν την πρώτη μόνο φάση κοινωνικών αλλαγών οι οποίες μπαίνουν στη δεύτερη φάση τους, από το 1995 ως το τέλος του αιώνα.

Απαιτείται να συνεχιστεί η έρευνα, για τεκμηρίωση και αξιολόγηση των αποτελεσμάτων, ανάλογα με τις ανάγκες κάθε χώρας, από επιστήμονες, ερευνητές, επαγγελματίες, πολιτικούς, στελέχη επιχειρήσεων, στελέχη τοπικής αυτοδιοίκησης.

Τα αποτελέσματα είναι απαραίτητα και θα αξιοποιηθούν για τον κοινωνικό σχεδιασμό κάθε χώρας και θα αποτελέσουν τομέα για προγραμματισμένη κοινωνική αλλαγή.

Η κοινωνική αλλαγή χωρίς σχεδιασμό, γίνεται αντικείμενο εκμετάλλευσης οργανωμένων συμφερόντων και οι επιπτώσεις είναι ανεξέλεγκτες για τους πολίτες.

Ο σχεδιασμός πρέπει να προβλέπει σταδιακές αλλαγές και ταυτόχρονη ανάπτυξη υποστηρικτικών συστημάτων εξισορρόπησης των επερχομένων επιπτώσεων λόγω της απαιτούμενης προσαρμογής.

Τα συστήματα επικούρησης του ανθρώπου κατά την διαδικασία αλλαγής και της προσπάθειας του για προσαρμογή, ειδικά για τις ανατολικές χώρες θα απαιτήσουν νέες δομές και προγράμματα κοινωνικής φροντίδας, όπως και ενεργοποίηση νέων επιστημονικών ειδικοτήτων (κοινωνικοί λειτουργοί, κοινωνιολόγοι, κ.ά.) και αντίστοιχα ανάπτυξη κατάλληλων πανεπιστημιακών εκπαιδευτικών προγραμμάτων.

Έγινε κοινά αποδεκτό ότι οποιαδήποτε μορφή ιδιωτικοποίησης, η οποία δεν εξασφαλίζει: α) την συμμετοχή και υποστήριξη των πολιτών όπως και β) την πρόληψη και αντιμετώπιση των επιπτώσεων, δεν έχει τις προϋποθέσεις για επιτυχία και μπορεί να οδηγήσει σε ευρύτερες δυσλειτουργίες του συστήματος.

Από αριστερά ο Καθηγητής Κοινωνικής Εργασίας του Πανεπιστημίου Boston College (U.S.A.) κ. Δημήτρης Ιατρίδης, ο Πρύτανης του Παν/μίου Θράκης κ. Γιάννης Πανούσης και ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Κοινωνικών Λειτουργών Ελλάδος κ. Παναγιώτης Αλιτάνης.

ΕΙΔΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Στρογγυλό τραπέζι "Κοινωνική Εργασία σε διαφορετικές χώρες"

Συμμετείχαν:

Πρόεδρος τραπεζιού: Παναγιώτης Αλτάνης, Κοινωνικός Λειτουργός

Εισηγητές:

1. June Gary Hopps (U.S.A.), Κοινωνική Λειτουργός, Πρύτανης του Παν/μίου Boston College.
"Αποτελεσματικότητα της κλινικής πρακτικής με εξυπηρετούμενους με πολλαπλά προβλήματα".
 2. Robbie Welsh Christler Tourse (U.S.A.), Κοινωνική Λειτουργός, Υπεύθυνη πρακτικής άσκησης, των φοιτητών Κοινωνικής Εργασίας του Παν/μίου Boston College.
"Τα μοντέλα πρακτικής άσκησης των Η.Π.Α. μπορούν να έχουν εφαρμογή στις Σχολές Κοινωνικής Εργασίας της Ανατολικής Ευρώπης;"
 3. Ellis Walsh (Ireland), Κοινωνική Λειτουργός, Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Τμήματος, της Διεθνούς Ομοσπονδίας Κοινωνικών Λειτουργών (I.F.S.W.).
"CONSOC. Πληροφορίες για την ίδρυσή του, την δομή του, τους σκοπούς του και τις δραστηριότητές του".
 4. Fatos Mustafaj (Albania), Υπεύθυνος Κοινωνικής Πρόνοιας, Υπουργείο Εργασίας, Μετανάστευσης, Κοινωνικής Προστασίας και Πολιτικά Διωχθέντων.
"Η ανάπτυξη του συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης στην Αλβανία, κατά την μεταβατική περίοδο".
 5. Charles Hennon (U.S.A.), Πολιτικός Επιστήμονας, Καθηγητής στη Σχολή Κοινωνικής Εργασίας και Οικογενειακών Μελετών του Παν/μίου Miami, Ohio.
"Οικονομική και εργασιακή πολιτική για την οικογένεια και προγράμματα μεταξύ των χωρών της Ανατολικής Ευρώπης".
 6. Tony Ots (Estonia), Ψυχολόγος, Συμβούλιο Κοινωνικής Πρόνοιας της Εσθονίας.
"Κοινωνική Πρόνοια στην Εσθονία" (κατέθεσε γραπτό κείμενο και δεν παρουσίασε την εισήγηση).
1. Η Κοινωνική Εργασία έχει την ευθύνη της έρευνας, μελέτης, επεξεργασίας και διαμόρφωσης εισηγήσεων - προτάσεων για την αναγκαία πολιτική για την πρόληψη, θεραπεία και αποκατάσταση των κοινωνικών προβλημάτων που αποτελούν επίπτωση των αλλαγών και των επιλογών του κοινωνικού συστήματος.
 2. Οι κοινωνικές υπηρεσίες είναι αναγκαίο να αυξήσουν την ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών και να εφαρμόσουν παράλληλα συστήματα και να παρέμβουν εκτός από το ατομικό επίπεδο, σε μεγαλύτερες ομάδες και το ευρύτερο κοινωνικό και οικολογικό περιβάλλον.
 3. Πρωταρχική φροντίδα των Κοινωνικών Λειτουργών, είναι η εξασφάλιση "δικαιοσύνης" για τους εξυπηρετούμενους πολίτες από τις κοινωνικές υπηρεσίες και από το δίκτυο των πολιτειακών και κοινωνικών υπηρεσιών, όπως και για όσους πολίτες στο μέλλον θα τις χρησιμοποιήσουν.

Η δραστηριοποίηση των Κοινωνικών Λειτουργών βασίζεται στις αρχές και τους κανόνες των διακηρύξεων, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της κοινωνικής εργασίας και της δεοντολογίας του επαγγέλματος των Κοινωνικών Λειτουργών.

4. Τα σύγχρονα συστήματα πολιτικο-οικονομικο-κοινωνικής οργάνωσης και λειτουργίας των χωρών δημιουργούν αρνητικές επιπτώσεις στα πρόσωπα, σε διάφορο βαθμό έντασης και έκτασης, που τα οδηγούν σε κρίση όταν δεν στηρίζονται σε ή από υποστηρικτικούς θεσμούς και υπηρεσίες.

5. Τα πρόσωπα, οι ομάδες και οι κοινότητες που πλήττονται από κοινωνικά προβλήματα για διάφορους δομικούς ή συγκυριακούς λόγους και δεν υποστηρίζονται από υποστηρικτικά συστήματα, εξελίσσονται σε καταστάσεις με πολλαπλά προβλήματα.

Η αντιμετώπιση πολυπροβληματικών καταστάσεων, απαιτεί προϋραλισμό επιλογών, συστηματικό κοινωνικό σχεδιασμό, πολυπαραγοντική παρέμβαση και ευελιξία και συνεχή προσαρμογή των κοινωνικών υπηρεσιών.

6. Η ανίχνευση, μελέτη και ανάλυση των κοινωνικών αναγκών και διαθέσεων αποτελεί την αναγκαία και αποτελεσματική διαδικασία σε συνδυασμό με την κοινωνική συμμετοχή για το σχεδιασμό προγραμματισμένων αλλαγών που εξασφαλίζουν την πρόληψη και αντιμετώπιση των κοινωνικών προβλημάτων.

7. Οι κοινωνικές υπηρεσίες πρέπει να αναπροσανατολίζονται διαρκώς σε αναπτυξιακή κατεύθυνση ώστε να επιδιώκουν την άρση των παραγόντων που ευθύνονται για τα κοινωνικά προβλήματα και την ανάπτυξη και αξιοποίηση των ατομικών και κοινωνικών δυνατοτήτων.

Πρέπει να αποφεύγεται η συντήρηση δομών που αναπαράγουν τα κοινωνικά προβλήματα, ίσως με διαφορετική μορφή, ή πολιτικές που δημιουργούν διαρκή εξάρτηση των εξυπηρετούμενων και τη συντήρηση της προβληματικής κατάστασης.

Η Κοινωνική Εργασία είναι σαφώς προσανατολισμένη σε αναπτυξιακή κατεύθυνση και οι μέθοδοι που χρησιμοποιεί αποσκοπούν στην αυτόνομη και ανεξάρτητη ανάπτυξη των προσώπων με την αξιοποίηση των δυνατοτήτων τους και τη χρησιμοποίηση υποστηρικτικών συστημάτων και βοηθητικών μέσων ανάλογα με τη φυσιογνωμία του προβλήματος.

8. Οι κοινωνικές υπηρεσίες πρέπει να εξασφαλίζουν την αποτελεσματικότητα, η οποία αποτελεί πρωταρχικό στόχο, εφαρμόζοντας μεθόδους που σχεδιάζονται, υλοποιούνται και αξιολογούνται με συστηματικό τρόπο.

Η αποδοτικότητα, πρέπει να απασχολεί τον Τομέα της Κοινωνικής Πολιτικής, δεδομένου ότι οι οικονομικοί πόροι είναι περιορισμένοι και πρέπει να επιτευχθεί η αριστοποίηση της αξιοποίησής τους.

Η γραφειοκρατία και το τεράστιο διοικητικό κόστος αποτελούν αρνητικούς παράγοντες, όπως και τα τυχόν εμπόδια προσπέλασης και μεγιστοποίησης της χρήσης των υπηρεσιών κοινωνικής φροντίδας.

9. Μετά τις Δυτικές χώρες και αυτές του Τρίτου Κόσμου, τώρα και οι χώρες του πρώην "υπαρκτού σοσιαλισμού, εντοπίζουν την άμεση ανάγκη ανάπτυξης υπηρεσιών επικούρησης του ανθρώπου για κοινωνικά προβλήματα που αποτελούν επίπτωση των πολιτικο-οικονομικο-κοινωνικών συστημάτων που εφαρμό-

ζουν. Οι ταχύτατες και σε ορισμένες περιπτώσεις βίαιες αλλαγές που συντελούνται δημιουργούν προβλήματα προσαρμογής και ανάπτυξης με ανεξέλεγκτες εξελίξεις.

Τα πρόσωπα βρίσκονται αντιμέτωπα με άγνωστες λειτουργίες και καταστάσεις που συνήθως είναι όλο και πιο σύνθετες.

Μία μορφή αντίδρασης των πολιτών στην κατάσταση αυτή είναι η αυξημένη προσδοκία στήριξης από την Πολιτεία, που αποτελεί την οργανωμένη κοινωνική έκφραση μέσα από νομιμοποιημένους θεσμούς.

10. Η σχεδιασμένη παρέμβαση της Πολιτείας για την πρόληψη, αντιμετώπιση και αποκατάσταση των κοινωνικών προβλημάτων, πρέπει να στηρίζεται σε δεδομένα που προέρχονται από την επιστημονική και εμπειρική έρευνα, διεπαγγελματικής επιστημονικής σύνθεσης, και μετά από συστηματική μελέτη, ανάλυση και ερμηνεία των πολυπαραγοντικών παραμέτρων που διαμορφώνουν το αποτέλεσμα.

11. Το Ευρωπαϊκό Τμήμα της Διεθνούς Ομοσπονδίας Κοινωνικών Λειτουργών (I.F.S.W.) σε συνεργασία, με την Ευρωπαϊκή Ένωση Σχολών Κοινωνικής Εργασίας (E.A.S.S.W.) και το Διεθνές Συμβούλιο Κοινωνικής Πρόνοιας (I.C.S.W.) Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ίδρυσαν την CONSOC που ασχολείται με μελέτες, μεταφορά τεχνογνωσίας, εκπαίδευση, υποστήριξη κ.ά. σχετικά με τον τομέα της Κοινωνικής Πολιτικής, της Κοινωνικής Πρόνοιας, τις Κοινωνικές Υπηρεσίες και την Κοινωνική Εργασία, στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη.

12. Στη Διεθνή Ομοσπονδία Κοινωνικών Λειτουργών έχουν υποβληθεί αιτήσεις εγγραφής από Επαγγελματικές Ενώσεις Εργαζομένων στον Τομέα της Κοινωνικής Πρόνοιας ή Κοινωνικής Προστασίας, από τις χώρες του πρώην “υπαρκτού σοσιαλισμού” και ασκούν αντικείμενα που περιέχονται στο έργο των Κοινωνικών Λειτουργών και φυσικά δεν έχουν σχέση με την επιστημονική μεθοδολογία της Κοινωνικής Εργασίας.

Πανεπιστήμια, των παραπάνω χωρών έχουν δημιουργήσει Σχολές Κοινωνικών Λειτουργών (Τίρανα, Βάρνα) ή ενδιαφέρονται να ιδρύσουν σύντομα στα πλαίσια Σχολών Κοινωνικών Επιστημών.

13. Οι χώρες των Βαλκανίων, που πραγματοποιούν αλλαγές στο πολιτικο-οικονομικό τους σύστημα, αντιμετωπίζουν σοβαρά κοινωνικά προβλήματα για τα οποία δεν διαθέτουν τις απαραίτητες δομές και εμπειρίες προκειμένου να τα επιλύσουν.

Η ανάπτυξη υποστηρικτικών κοινωνικών υπηρεσιών και η εκπαίδευση νέων επιστημονικών ειδικοτήτων αποτελεί άμεση αναγκαιότητα και ήδη δραστηριοποιούνται στην κατεύθυνση αυτή.

14. Οι χώρες των Βαλκανίων και οι πολίτες τους αντιμετωπίζουν κοινά κοινωνικά προβλήματα, που οφείλονται στη γεωγραφική γειννία, την μακρόχρονη πολιτιστική αλληλεπίδραση κ.ά.

Η συνεργασία των εμπλεκόμενων επιστημόνων επαγγελματιών, εκπαιδευτικών, στελεχών, πολιτειακών παραγόντων, κ.ά. στον Τομέα της Κοινωνικής Πρόνοιας, πρέπει να αναπτυχθεί συστηματικά και σε σταθερή βάση προς όφελος των εξυπηρετούμενων πολιτών.

15. Έρευνες αποδεικνύουν ότι ο αποτελεσματικότερος τρόπος οργάνωσης της εκπαίδευσης της Κοινωνικής Εργασίας είναι ο συνδυασμός ακαδημαϊκής και κλινικής ταυτόχρονα εκπαίδευσης.

Αυτό το μοντέλο χρησιμοποιούν αμιγώς το 66,3% των Πανεπιστημίων που διαθέτουν Σχολές Κοινωνικής Εργασίας στην Αμερική.

Αναγκαία έχει αποδειχθεί και η εξειδίκευση των Κοινωνικών Λειτουργών μέσω των μεταπτυχιακών εκπαιδευτικών προγραμμάτων σε ειδικούς τομείς της Κοινωνικής Εργασίας.

16. Η Ελλάδα παρ' όλο που έχει αναπτύξει την εκπαίδευση και την εφαρμογή της επιστήμης της Κοινωνικής Εργασίας (1945) πρώτη στα Βαλκάνια και έχει συμπληρώσει αξιόλογο χρόνο εμπειρίας, δεν έχει εξασφαλίσει το απαραίτητο εκπαιδευτικό πλαίσιο και δεν έχει στηρίξει αποτελεσματικά το αντικείμενο και το έργο των Κοινωνικών Λειτουργών.

Ιστορική εξέλιξη αποτελεί η ίδρυση (1994), του Τμήματος Κοινωνικής Διοίκησης και Κοινωνικής Εργασίας, στη Νομική Σχολή, του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης.

Οι σύνεδροι ζήτησαν με τις τοποθετήσεις τους και τις παρατηρήσεις - προτάσεις τους, να αναλάβει το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης και ο Σύνδεσμος Κοινωνικών Λειτουργών Ελλάδος πρωτοβουλίες επικοινωνίας και συντονισμού των επιστημόνων, εκπαιδευτικών, επαγγελματιών, συνδικαλιστών, κρατικών παραγόντων κ.ά. που δραστηριοποιούνται και ενδιαφέρονται για τον τομέα της Κοινωνικής Πρόνοιας στα Βαλκάνια και την σύνδεσή τους με την υπόλοιπη Ευρώπη.

Διακρίνονται από αριστερά, κ. Fatos Mustafaj (Albanian) Υπεύθυνος Κοινωνικής Πρόνοιας Αλβανικού Υπουργείου Εργασίας κλπ., η κα Ellis Walsh (Ireland) Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Τμήματος της Διεθνούς Ομοσπονδίας Κοινωνικών Λειτουργών, η κα June Gary Horpps (U.S.A.) Καθηγήτρια Κοινωνικής Εργασίας Πρύτανης του Παν/μίου Boston College και η κα Robbie Welsh Christler Tourse (U.S.A.) Κοινωνική Λειτουργός Υπεύθυνη πρακτικής άσκησης Φοιτητών Κοινωνικής Εργασίας Παν/μίου Boston College

Σύεδροι που συμμετέχουν στις εργασίες του στρογγυλού τραπεζιού
 "Κοινωνική Εργασία σε διαφορετικές χώρες", στα πλαίσια του Διεθνούς Συνεδρίου "Μετάβαση
 σε τί; οι επιπτώσεις της ιδιωτικοποίησης".

Διακρίνονται από αριστερά, η κα Μαλάμω Νεοφύτου Πρόεδρος Συνδέσμου Κοινωνικών Λειτουργών
 Κύπρου, η κα Ellis Walsh Πρόεδρος Ευρωπαϊκού Τμήματος της Διεθνούς Ομοσπονδίας Κοινωνικών
 Λειτουργών και ο κ. Παναγιώτης Αλτάνης Πρόεδρος του Συνδέσμου Κοινωνικών Λειτουργών Ελλάδος.